

Комунальний заклад «Дошкільний навчальний заклад №47
Вінницької міської ради»

КОНСУЛЬТАЦІЯ ДЛЯ БАТЬКІВ
«ЯКЩО ТВІЙ ДРУГ – ОСОБЛИВИЙ»

ЯК РОЗПОВІСТИ ДИТИНІ ПРО ЛЮДЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ?

Чесно відповідайте на прямі запитання. Якщо почуєте від дитини щось на кшталт «А чому ця дівчинка на візочку?» або «Чому він так дивно говорить/рухається?», не відводьте погляд, не змінюйте тему. Поясніть дитині ймовірну причину. Не соромтеся таких діалогів навіть у присутності особливих дітей та їхніх батьків.

Шукайте підказки в літературі та мультфільмах. Поряд зі звичайними мультиками про фантастичних персонажів вмикайте дитині й соціальні ролики. Чудовими у цьому плані є короткометражки «Тамара» (2013), «Подарунок» (2015), «Мотузочки» (2014), а також казкова історія «Незвичайний молодший братик». Окрім цього, читайте з дитиною твори, які допомагають усвідомити, що діти з інвалідністю так само, як і здорові, можуть гратися, вчитися, веселитися. Такою є історія Оксани Драчківської «Зайчик-нестрибайчик та його смілива мама».

Розмовляйте з дитиною про відмінності між людьми. І це стосується не лише фізичних вад, а й особливостей зовнішності, характеру, уподобань. Допоможіть їй усвідомити, що всі ми – різні, і заслуговуємо поваги до своєї особистості. Водночас поясніть, що та чи та вада не робить людину поганою.

ЯК ДОПОМОГТИ ДИТИНІ НАЛАГОДИТИ КОНТАКТ З ОСОБЛИВИМ ДРУГОМ?

Розвійте страхи дитини, що виникають у неї через незнання.

Запевніть її, що дитина з особливими потребами не може нікого нічим заразити. Вона така сама, як і всі ми. Просто народилася з тою чи тою вадою. І ця особливість не заважатиме дружбі.

Намагайтеся бути невимушеними. У жодному разі не показуйте дитині, що ви самі не впевнені в тому, про що говорите.

Розкажіть дитині про «суперсили» нового друга й допоможіть знайти точки дотику. Наприклад: «Він не вміє говорити, але любить слухати цікаві історії. А ти любила їх вигадувати», «Вона не може ходити, але вміє швидко їздити на візочку. А швидко бігаєш».

Дайте змогу дитині відчувати себе трішки чарівником. Поясніть, що з її допомогою особливий друг може пізнати значно більше нового про цей світ. А ще її дружба, віра, турбота, підтримка допоможе такому другові стати сильнішим, спокійнішим, більш говірким чи відкритим.

Обговоріть з дитиною, як слід звертатися до дітей з певними порушеннями. Наприклад, звертаючись до дитини, яка погано бачить, потрібно озвучити її ім'я й назвати себе. Якщо дитина погано говорить, слід проявити терпіння й уважно слухати. Якщо має порушення слуху, можна вийти на контакт за допомогою жестів або привернути до себе увагу дотиком.

Зорієнтуйте дитину в маркерах, які свідчать про погіршення стану або агресивну поведінку товариша. Приміром, він зачухе очі, пищить, кричить тощо. Попередьте дитину, що в такому разі потрібно одразу повідомити дорослих і відійти на деякий час, щоб дати змогу товаришу заспокоїтися.

Пам'ятайте: якщо ваша дитина не хоче наразі вступати в діалог з особливою дитиною, отже, вона поки що не готова. Не змушуйте її до цього. Дружба через силу завжди щира. Не варто вчити цього дитину. Натомість удома обговоріть, що її схвилювало, і спробуйте разом знайти відповіді на всі запитання.

ЯК ПОЯСНИТИ ДИТИНІ, ЩО ВІДЧУВАЄ ОСОБЛИВИЙ ДРУГ?

Аби допомогти дитині краще зрозуміти людей з особливими потребами, розіграйте кілька стимульних ситуацій.

Пройди чужий шлях. Озвучте дитині приказку: «Перш ніж судити про людину, спробуй пройти шлях у її черевиках». Поцікавтеся, як вона її розуміє. Відтак запропонуйте взути черевики дорослого й пройтися кімнатою. Обговоріть, чи складно це? Поясніть дитині, що ми не можемо судити про людей, які чимось відрізняються від нас, адже не знаємо, як їм живеться, що вони відчують.

Спробуй відчутти. Запропонуйте дитині відчутти, як почувається дитина з певними порушеннями. Наприклад, зав'яжіть їй очі й попросіть дійти з кімнати в кухню або знайти в кімнаті якусь річ. Потім затуліть долонями вушка й спонукайте вгадати, про що ви говорите. Насамкінець запропонуйте донести до інших свою думку лише жестами. Обговоріть, які складнощі при цьому виникали.

Довірся мені. Зав'яжіть очі дитині шарфіком. Відтак водіть її кімнатою й розповідайте, де ви перебуваєте, що є довкола. Потім поміняйтеся ролями. Насамкінець обговоріть, як дитина почувалася в обох ситуаціях. Спонукайте поміркувати, як живеться людям з порушенням зору й чим ми можемо їм допомогти.

ШАНОВНІ БАТЬКИ!

Пам'ятайте, що дитина бере з вас приклад у всьому. Тому всіляко демонструйте їй толерантну поведінку й підкріплюйте поради власними вчинками. Якщо поруч з'явиться дитина з особливими потребами, не відвертайтеся, усміхніться! Знайдіть привід зробити їй комплімент, заговорити з нею! У жодному разі не ігноруйте таку дитину.